

Redactioneel

door Ilona Seure

Oude Vrienden bezochten Navajeevan en nieuwe Vrienden zijn er nog steeds: zo kwam in november, tot grote verrassing van Fr. Koshy, de directeur van Navajeevan, geheel onverwachts Mark Bos twee weken op bezoek. Lees snel Mark zijn ervaringen in zijn column op de laatste pagina. Ook Heidi Timmerman is momenteel bij Navajeevan. Zij maakt een grootse reis - over land – van Nederland naar India en weer terug. Uiteraard stond een bezoek aan Navajeevan hoog op het verlanglijstje. Onze recentelijk nieuwe Vrienden Marly Peeters en Sander Swiers zijn inmiddels begonnen met het ondersteunen van “hun project”: de kinderen in de jeugdgevangenissen. Via deze Nieuwsbrief houden wij u op de hoogte van de ontwikkelingen van dit nieuwe project.

Ondertussen is in Nederland Navajeevan onder de aandacht van een groot aantal mensen gekomen. Circusschool Hannes en Co heeft ons beroemd gemaakt in Vlaardingen en Hennie Seure heeft een actie georganiseerd bij de politie Utrecht.

Wij wensen u veel leesplezier en alle goeds voor 2007!

Kerstgroet

door fr. Koshy

Hallo lieve vrienden van Navajeevan!

Laat me, samen met mijn team en alle kinderen hier, u ten eerste een prettige kerst en een heel gelukkig nieuwjaar toewensen!

Als ik denk aan iets wat ik met u zou kunnen delen deze kerst, dan komt het verhaal van een 12-jarige jongen, Raju, bij me op. Hij woont al drie jaar bij ons. Raju is wees en heeft niemand in de wereld die hij familie kan noemen. Hij is heel zachtaardig van nature en gaat graag naar school. Hij nam deel aan ons scholingsprogramma (Mettu BVK) en kon na een jaar, samen met de andere kinderen naar de vierde klas overgeplaatst worden. Zij verblijven in een tehuis van de regering. Raju deed het goed. Maar de jaren vol ontberingen en het leven op de straat lieten wonden na. Raju had tuberculose en moest de school en het tehuis verlaten om opgenomen te worden in de ziekenzaal van Navajeevan, voor speciale zorg en behandeling. Hij knapt goed op en zal gauw terug mogen naar school.

Ik wil graag met u delen wat er gebeurde in de tijd dat Raju op de ziekenzaal verbleef. Op een dag kwamen Sarojini, Usha en Asha, drie slimme maar arme studentes die wij financieel ondersteunen bij hun studie, me gedag zeggen. Gedurende het gesprek liet ik terloops vallen of zij graag een broer zouden willen hebben in hun gezin. Tot mijn grote verrassing zeiden ze alle drie met luide stem: “ja!” Ik had Raju in gedachten toen ik hen deze vraag stelde. Hun antwoord gaf me kippenvel. Ik zei tegen mezelf: “wat een nieuw leven zou dit voor Raju betekenen”. Ik vroeg de drie zussen, als hun antwoord serieus was, met hun moeder te gaan praten en met haar bij mij terug te komen. De vader is alcoholist en er was geen reden om hem uit te nodigen. Hij bemoeit zich niet meer met zijn gezin en de moeder en drie zussen hebben een zeer sterke, liefdevolle onderlinge band.

De drie zussen kwamen diezelfde avond bij mij terug met hun moeder. Alle vier waren zij behoorlijk

enthousiast bij het vooruitzicht een nieuw lid van de familie te verwelkomen. Ik legde hen het idee uit van de opname van een broer/zoon. Ik zei ook dat de jongen in Navajeevan kon blijven, maar nu bij hén hoorde. Hij kon hen dan in weekenden en vakanties bezoeken om een band op te bouwen. Uiteindelijk was het misschien mogelijk voor hem, om bij de nieuwe familie in te trekken. Het proces begon nog dezelfde dag. De vier ontmoetten Raju, brachten tijd met hem door en nodigden hem uit voor het weekend. Raju was de eerste keer erg verlegen, maar hij wilde graag gaan.

Mijn grootste vreugde kwam het weekend daarna. Deze keer kwam Raju mij zelf opzoeken en vroeg: “Vader, mag ik dit weekend naar huis?” Ik zei tegen mezelf: “Dit is één van de mooiste ervaringen van de afgelopen jaren. We hebben bijna 10.000 kinderen naar huis gebracht, enkele honderden hebben we geschoold, getraind en gerehabiliteerd. Dit is echter de eerste keer dat we een familie hebben kunnen geven aan een wees.”

Raju is een ander persoon: een pleegmoeder en drie zussen zijn deel uit gaan maken van zijn leven. Hij heeft een plaats die hij thuis kan noemen: hij heeft een moeder en drie zussen!

Dit is de start van een nieuwe beweging binnen Navajeevan: het vinden van echte huizen en families voor kinderen die anders niets hebben dan de instelling, genaamd Navajeevan.

Voor mij sluit dit verhaal goed aan bij de boodschap van kerstmis. De geboorte van Jezus is een herinnering voor ons allen aan de oproep echt menselijk te zijn. Het is menselijk dat we de goddelijke vonk in ons ervaren. De zorgende en liefhebbende aard van deze drie zussen en hun moeder is voor mij een voorbeeld van deze goddelijke kwaliteit in de mens, die me raakt deze kerst!

Interventie in de jeugdgevangenissen

door Marly Peeters en Sander Swiers

In oktober vorig jaar, hebben Sander Swiers en Marly Peeters uit Venlo, een grootscheepse sponsoractie gehouden voor Navajeevan.

De opbrengst bedroeg destijds € 2360,-! Dit geld wordt besteed aan een nieuw project van Navajeevan: Juvenile Justice Desk (vrij vertaald: Justitieel Jeugd Bureau). Dit project heeft als doel de leefomstandigheden van kinderen in gevangenissen te verbeteren en kinderen die daar niet horen eruit te halen.

Marly en Sander zijn begin januari met hun jeep uit Venlo vertrokken, op weg naar Azië. Inmiddels zijn ze voor de tweede keer in India aangekomen en nu blijven ze voor enkele maanden bij Navajeevan. Hieronder hun verhaal:

Na een lange periode contact via de mail en het organiseren van de sponsorloop voor de kinderen in de jeugdgevangenissen, werden we in april dit jaar warm onthaald bij Navajeevan voor een echte kennismaking! Het blijkt dat precies op de dag van aankomst een jongetje uit de gevangenis is gehaald en nu bij Navajeevan klaarstaat om weer naar huis te gaan om met zijn ouders herenigd te worden. Prachtig om dit jongetje, het eerste succes van 'ons' project, in levende lijve te mogen ontmoeten. Tevens ontmoeten we Lourdou Prasad die sinds januari 2006 de Juvenile Justice Desk heeft opgezet en nu aan de slag gaat met het project voor kinderen in jeugdgevangenissen en opvanghuizen.

Inmiddels is het november en zijn we voor de tweede keer 'hearty welcome' geheten binnen Navajeevan, maar nu om voor een aantal maanden te blijven en een steentje bij te dragen. Lourdou heeft goed werk verricht en inmiddels zijn er al 10 jongens 'gered' uit de jeugdgevangenissen of opvanghuizen ('Homes'). Hij is bij veel activiteiten betrokken en neemt veel initiatieven. Zo is hij inmiddels lid van een inspectiecomité die de omstandigheden in de 'Homes' in kaart brengen. Het blijkt dat de situatie meestal erg schrijnend is. Ook heeft hij veel contact

met medewerkers, politiekorpsen, partnerorganisaties en overheid. Er worden veel bijeenkomsten georganiseerd waar het bewustzijn van de schrijnende omstandigheden wordt benadrukt en waarin wordt bekeken hoe dit aangepakt kan worden. Het lijkt er dus op dat er veel aandacht voor dit onderwerp is en dat kan voor veel verandering zorgen.

In de komende maanden gaan wij Lourdou ondersteunen en hopen we nieuwe input te kunnen geven. Ook zullen we onderzoek doen naar de aanpak voor kinderen in dezelfde situatie in Nederland om wat extra ideeën op te doen. Op deze manier hopen wij een goede bijdrage te leveren aan de kinderen in deze situatie.

In een volgende nieuwsbrief zullen we verslag doen van onze ervaringen met de Juvenile Justice Desk én onze wekelijkse bezoeken aan het kinderopvanghuis en de kindergevangenis hier in de buurt.

Voor ons is het in elk geval duidelijk dat de opbrengsten van de sponsorloop/ geldinzameling op een erg goede en effectieve manier worden besteed en willen iedereen, natuurlijk ook namens Navajeevan en de kinderen, enorm bedanken die hieraan op welke manier dan ook heeft bijgedragen!!

Marly en Sander

Zie voor meer informatie over Juvenile Justice Desk de Nieuwsbrief van April 2006, en voor de avonturen van Sander en Marly, kijk op www.mensopweg.nl.

Actie Hennie Seure

door Ilona Seure

Na 40 jaar werken bij de politie Utrecht, is Hennie Seure, inspecteur van politie, met pensioen (de TOR) gegaan. Na zoveel jaar inzet voor een en dezelfde baas, hoort uiteraard een groots afscheid. Op 19 oktober jl. vond Hennie zijn afscheid plaats in Grand Restaurant Belle in Oud Zuilen. 's Middags een receptie, bezocht door zo'n

200 mensen en 's avonds een diner voor een select gezelschap. Alle genodigden ontvingen een uitnodiging met de volgende tekst:

Hennie is door zijn dochter Ilona betrokken geraakt bij de Stichting Vrienden van Navajeevan. Deze stichting zet zich in voor het welzijn van de straat- en werkende kinderen van Vijayawada, een stad in Zuid India. Indien u een cadeau overweegt dan doet u Hennie een groot plezier met een gift aan deze stichting. Tijdens de receptie zal er een donatiepot staan voor "De Vrienden van Navajeevan". U kunt ook een bijdrage storten op gironummer 9155840, t.n.v. Vrienden van Navajeevan IJmuiden, o.v.v. "actie Hennie Seure".

Hoewel Hennie vervolgens toch nog overladen is met cadeaus, hebben veel mensen geld geschonken aan de Vrienden van Navajeevan. In totaal is er € 524,- gedoneerd door de medewerkers van de politie Utrecht. Via deze weg willen wij Hennie hartelijk danken voor dit geweldige initiatief!

Hooggeëerd publiek

door Chrisje van Rens

Hooggeëerd publiek, welkom bij circusschool Hannes en Co.....

Op 24 november maakte circusschool Hannes en Co samen met de kinderen van Jenaplanschool in Vlaardingen een prachtige voorstelling. Clowns, steltlopers, jongleurs, koorddansers en acrobaten zorgden samen voor spanning in de piste. Anne Kuipers, directeur van de circusschool en zijn team zorgden voor professionele begeleiding.

Na afloop presenteerde Anne Kuipers en Wytze Walinga, met veel trots, het boek waar ze samen jaren aan

gewerkt hebben. Dit boek is een hele mooie handleiding geworden voor het maken van circus met kinderen.

Voor het eerst betaalden ouders en genodigde entree voor de voorstelling. Dit heeft € 142,- opgeleverd voor de kinderen in Vijayawada en aandacht in de krant Groot Vlaardingen.

Bagunawa?

door Mark Bos

Terug na 7 jaar

Hoe zou het zijn? Welke kinderen zouden er nog rondlopen? Zouden ze me nog herkennen? Zou ik ze nog herkennen?

Met mijn hoofd vol van dit soort vragen ging ik afgelopen november terug naar Navajeevan. Ik had namelijk heel veel geluk gehad: op kosten van de universiteit mocht ik naar een internationale conferentie in India, en wel in Vijayawada. Dat betekende dat ik ook weer terug kon naar Navajeevan! Dit geweldige toeval kon ik niet laten lopen natuurlijk, en zodoende stond ik ineens weer op de stoep van het gebouw waar ik lang geleden elke dag rondliep.

Het eerste wat opviel waren de enorme veranderingen op het project. Het is zoveel groter geworden in de afgelopen jaren, zoals jullie in afgelopen nieuwsbrieven

hebben kunnen lezen. Er zijn projecten voor meisjes, tot in dorpjes ver buiten de stad. Er is een schitterend project waar jongens kunnen afkicken van de drugs. En natuurlijk Chiguru! Wat een schitterende plek is dit geworden! Terwijl ik rondliep tussen prachtige huizen, een speelveld en een zwembad, herinner ik me de hut waarmee het zeven jaar geleden begon. Waar ik me eerst waste met een emmer, staat nu een prachtige keuken met enorme stooppannen en daarachter zelfs twee ossen.

Verder valt op dat het project professioneler is geworden. Er werken meer mensen en er wordt meer gestructureerd samengewerkt. (Bijna iedereen in India heeft nu een mobiele telefoon; ik zag zelfs een bedelaar bellen met iemand!) Ook gaat veel administratie nu met de computer, wat dingen veel overzichtelijker en meer controleerbaar maakt.

Dit alles betekent wel dat het voor veel mensen ook harder werken is. Maar in de manier waarop ze dit doen, lijkt dan weer niets veranderd te zijn. Father Koshy leidt het project nog met evenveel enthousiasme, en de andere medewerkers zijn mede hierdoor nog net zo geïnspireerd en liefdevol voor de jongens als zeven jaar geleden. Het blijft een bijzonder project, die het in de moeilijke omstandigheden van India op ongelooflijke wijze steeds weer voor elkaar weten te krijgen te blijven bestaan.

Daarnaast was mijn terugkomst vooral ook een ontmoeting met mezelf, want ik ontdekte hoeveel ikzelf ook ben veranderd in de afgelopen jaren. Ik had nu meer moeite met het zien van de bedelaars op straat of de verhalen over gearrangeerde huwelijken. Misschien omdat ik na 6 jaar universiteit meer kennis heb, en beter begrijp hoe ingewikkeld een land als India in elkaar zit. Zeven jaar geleden was ik voornamelijk enthousiast en fantaseerde ik er wel eens over om altijd in Vijayawada te blijven. Maar nu wist ik het zeker; ik ben erg gehecht aan hoe goed de dingen in Nederland geregeld zijn (ondanks nare dingen als het wegsturen van 26.000 'buitenlanders').

Dit zorgde ervoor dat ik met andere vragen in mijn hoofd weer naar huis ging. Ben ik dan toch een echte Hollander? Hoe wil ik in Nederland mijn steentje gaan bijdragen voor een iets rechtvaardigere wereld? Kan ik mooi over nadenken terwijl ik via de stichting af en toe het contact met India onderhoud. En daar ben ik zeer dankbaar voor.

Colofon:

Uitgave van **STICHTING VRIENDEN VAN NAVAJEEVAN**
Coxlaan 40
1695 HH Blokker
Telefoon: 0229 243173 / 06 42425998
E-mail: info@vrienden-van-navajeevan.nl
www.vrienden-van-navajeevan.nl

Postbank nr. 9155840
Kvk Utrecht: 30187278

Vormgeving en druk:
Eric Bontenbal en Heidi Timmerman